

دوای ده‌نگدان، نازاد و ناسوده بووین و
دل پارچه ناگریکی سه‌وداسهر
له‌ززه‌تدار و غه‌مگین
ده‌تگوت: له‌ته هه‌وریکي سپی ئامالره‌شه و
له‌خووه، له‌ئاسوی ئالوژی ئه‌به‌ددا
ده‌له‌نگی و گورانی بو ره‌ها ده‌لی
هییدی هییدی هییدی
به‌ریکه‌وتین و له‌و دیو مه‌رزی
ژاوه ژاوه جوانه‌که‌دا.. دانیشترین و
بو‌تلیک ابلاک جاک‌امان نوشی و
سه‌رمه‌ست و سه‌رخوش و سه‌رگه‌ردان
ده‌خولاینه‌وه و ده‌خولاینه‌وه و ده‌خولاینه‌وه
پاشان

له‌ئوفیسه شوشه‌به‌نده‌که‌ی — شیروان‌دا

پشومان دا
شتگهل له فهزای قهشهنگی ئەزهدا
دهرهقساو
شهپۆل شهپۆل شهپۆل
شهپۆل شهپۆل
لهتهكريستالی وردی پرشنگداری ههسرهتاوییان
پهرش دهکردو
موچرکی غوربهتو شهیدایی به لهش و روچی
زهمهن دا دههات دا
ئهی خودا
رسته به خرۆشانهوه سههرهپۆو
تلیاکی پیت به نهشته و هز
دلپش به تهزووی ئەقینهوه
گیرۆدهی لهوچی جوانی
له نزیك میزه پان و پورهکهی شهودا
چهند کوپله شیعریکی اسورخی و ههندرین و مولهلیبامان
خویندهوه و تاوی خرۆشاین!
روچیبابانیکی ویرانه و بی لهنجهی سهراب چ دهکا
من نازانم لهم گهردوونه بیسنورهدا به دواي چیدا
ویلم و تاکهی چرکه ئاگرینهکانی
عیشق و سوژو جوانی و هوگری دنوسمهوه!
(جهمال) گۆرانیه غوربهتییهکانی میهری
دهچری و -جهمال- له خاپورگهی راشکاوی شهودا
عهتری تهري پرچی الازۆای ههلهدمژی و
ههشیشی مهرگی دهکیشا
چ کتیپیکی داخراوو شیولوو

ټاوريشماوييه وجود ئه‌ی خودا
چی وا نه‌ما بوو، له‌گه‌ل (هه‌یواز) دا
پيال‌ه‌ی دل‌ی (رزگارو هه‌لو) بشکينين
هه‌ر باش بوو، (حه‌سه‌نی موسافير)
هه‌وال‌ی شيفای زاروکه‌که‌ی پيدايين و
دووباره سه‌رمه‌ست و به‌له‌نگاز
ژيانمان به‌که‌ر نه‌قال هيناو
زيوال‌ زيوال‌ له‌ت له‌ت زيوال‌ زيوال‌
تيکه‌ تیکه‌ له‌ت له‌ت
پيست و پو‌شاکي خه‌فته‌مان دادري دا
(سوب سه‌هر) رابووين
بي‌ شنگ و شه‌که‌ت و خانه‌ خراب
دوای بيست و چه‌ند ساليک (به‌ختيار عه‌لی)م
بينی و چاو فرميسکی تيزا... ئه‌ی خودا
زينده‌گی هه‌ميشه و هه‌ميشه
به‌ سو‌زو ئه‌قينه‌وه جوانه و چيتر نا
به‌ ريکه‌وتين.. بو‌ کو‌ی؟!
له‌ ريگادا... لامانداو
چه‌ند دانه - ماسی- يه‌کی ره‌نگاو ره‌نگمان کپري
ئای خودای من
مرو‌ف چه‌نی چلييس و دره‌نده و دل‌پر ئيره‌يه‌!
ئاوا ورگی ئه‌و بونه‌وه‌ره نارنجيانه هه‌لده‌دري هه‌ل
به‌يان هه‌مديس له‌ خه‌و رابوم
من له‌م ته‌متومانی بيکو‌تاييه‌دا چی بکه‌م؟
بيرم له‌ هيچ ده‌کرده‌وه‌و
ده‌خه‌نيم و ده‌خه‌نيم و هه‌ر ده‌خه‌نيم له‌ پر

چنگی وردە سەمونم بۆ مەرشکە کە و
بەلندە کۆیوێه کانی خودا هەلدا و دەتگوت
جەستە یەکی ناز پەرورە و لە هیکرا پەرت دەبی!
کاسیته کە ی – بدیع – م خستە سەر و دەستم بۆ
ژێر سەندە لێیە کە درێژ کرد، کتیییک
هاتە نیو دەستم لە سەر بەرگە کە ی نووسرا بوو
مەکتوب.

2005-12-26